

"...

I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMLERİNİN GEREKÇESİ

İptal ve yürürlüğü durdurma istemlerini içeren 23.2.2007 günlü dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

"III. GEREKÇE

15.11.2000 tarihli ve 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin 5572 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten önceki (2) numaralı fıkrasında,

"Yeniden yapılandırma işlemlerinin tamamlanmasını müteakiben bankaların hisse satış işlemleri 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamalarının Düzenlenmesine ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun hükümleri çerçevesinde sonuçlandırılır. Yeniden yapılandırma ve hisse satış işlemleri bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren "beş yıl" içinde tamamlanır. Bakanlar Kurulu bu süreyi bir defaya mahsus olmak üzere yarısı kadar uzatabilir." denilmiştir. Bu hüküm, 4603 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile birlikte değerlendirildiğinde iptali istenen kural ile yapılan değişikliğin; Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketinin (bankalar) çağdaş bankacılığın ve uluslararası rekabetin gereklerine göre çalışmalarını ve özelleştirmeye hazırlanmalarını sağlayacak şekilde yeniden yapılandırılmaları ile hisse satışlarına ilişkin düzenlemelerin ve hisselerin tamamına kadarının özel hukuk hükümlerine tabi gerçek ve tüzel kişilere satışının gerçekleştirilmesi için bu Yasada öngörülen sürenin 5 yıldan 10 yıla çıkarılmasını amaçladığı görülecektir. Ancak, aşağıda belirtilen nedenler dikkate alındığında ise iptali istenen kuralla yapılan bu düzenlemenin kamu yararı amacı taşımadığı fark edilecektir.

4603 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin 5572 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten önceki (2) numaralı fıkrası uyarınca çıkarılan Bakanlar Kurulu'nun 27.12.2005 tarih ve 2005/9841 sayılı, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketince Esnaf ve Sanatkarlar Kredi ve Kefalet Kooperatifleri kefaletiyle esnaf ve sanatkarlara kredi kullandırılmasına ve 15.11.2000 tarihli ve 4603 sayılı Kanuna tabi bankaların yeniden yapılandırma ve hisse satış işlemlerine dair sürenin uzatılmasına ilişkin Kararının 7 nci maddesinde; 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun'un 2 nci maddesinde yer alan, yeniden yapılandırma ve hisse satış işlemlerinin tamamlanmasına ilişkin 5 yıllık sürenin 25.11.2005 tarihinden itibaren yarısı kadar uzatıldığı belirtilmiş ve Kararın yürürlüğüne ilişkin 8 inci maddesinde de 7 nci maddenin 25.11.2005 tarihinden geçerli olmak üzere Kararın yayımı tarihinde yürürlüğe gireceği belirtilmiştir.

Bakanlar Kurulunun bu Kararına dayalı olarak Özelleştirme Yüksek Kurulu da 11.08.2006 tarih ve 2006/69 sayı ile;

1- T. Halk Bankası A.Ş. (Halkbank)'ın sermayesinde bulunan Hazine'ye ait hisselerin özelleştirme kapsam ve programına alınmasını,

2- Söz konusu hisselerin tamamının satış yöntemi ile özelleştirilmesine, satışın "blok satış" yoluyla gerçekleştirilmesini,

3 -Özelleştirme işlemlerinin 25.05.2008 tarihine kadar tamamlanmasını,
karara bağlamıştır.

Ankara Ticaret Odası Başkanlığının, Özelleştirme Yüksek Kurulunun bu kararının iptali ve yürütmesinin durdurulması istemiyle açmış olduğu dava nedeniyle Danıştay 13. Dairesinin 29.11.2006 tarih ve 2006/4258 esas sayılı kararıyla, dava konusu işlemin yürütmesini durdurmuştur.

Danıştay 13. Dairesinin bu kararında özetle; Anayasanın 8 inci maddesinde yürütme yetkisi ve görevinin Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından Anayasa ve kanunlara uygun olarak kullanılacağı ve yerine getirileceğinin kurala bağlandığı vurgulandıktan sonra, Halk Bankası'nın yeniden yapılandırılması ve hisse satış işlemlerinin tamamlanması için öngörülen yasal 5 yıllık sürenin 25 Kasım 2005 tarihinde sona erdiği, bu sürenin bir defaya mahsus olarak yarısı kadar uzatılabileceğine ilişkin yetkinin Bakanlar Kurulu tarafından yasada öngörülen süre tamamlanmadan kullanılması gerektiği, dava konusu ÖYK kararına dayanak alınan Bakanlar Kurulu kararının ise Anayasanın 8 inci maddesi hükmü çerçevesinde irdelendiğinde 4603 sayılı kanunun 2 nci maddesinde 5230 sayılı kanunla yapılan değişiklikten sonra Halk Bankası'nın yeniden yapılandırılması ve hisse satış işlemleri için öngörülen 5 yıllık sürenin tamamlandığı tarihten sonra ve başka bir yasal dayanak olmaksızın 27 Aralık 2005 tarihinde çıkarıldığından yetki yönünden hukuka aykırı bulunduğu belirtilmiştir.

10.01.2007 tarih ve 5572 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle 4603 sayılı Kanunda yapılan değişikliğin temel işlevlerinden birinin, 4603 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (2) numaralı bendinde belirtilmiş olan "5" yıllık süreyi "10" yıla çıkartarak yürütülmesi durdurulan işlemin yetki açısından hukuki dayanağı konusunda Danıştay'a bir tartışma zemini hazırlamak olduğu söylenebilir. Söz konusu değişikliğin bir başka işlevi de Bakanlar Kuruluna, ÖYK kararına dayanak oluşturacak yeni bir karar alma imkanı vermek olmuştur.

Kuşkusuz Anayasamıza göre yasama yetkisi asli ve genel niteliktedir. Ancak bu, yasa koyucunun takdir yetkisinin sınırsız olduğu anlamına gelmez. Yasama erki Anayasaya ve evrensel hukuk kurallarına uygun olarak kullanılmalıdır. Bu, hem Anayasanın 11 inci maddesinde ifade edilen Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkesinin, hem de Anayasanın 2 nci maddesinde ifade edilen hukuk devleti olmanın gereğidir.

Bilindiği gibi Anayasamızın 2 nci maddesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğu ifade edilmiştir.

"Hukuk devleti" tüm etkinliklerinde hukuka, Anayasaya ve evrensel hukuk kurallarına ve ilkelerine uyan devlettir.

Evrensel hukuk ilkeleri, yasaların soyut, genel ve nesnel nitelik taşımasını gerektirir.

Yasaların genelliği ilkesi, yasaların özel, geçici veya güncel bir durumu gözeterek veya belli bir kişiyi hedef alarak yapılmamasını zorunlu kılar.

Bir hukuk devletinde devlet erki kullanılarak yapılan tüm işlemlerin nihai amacı ise, (Anayasada özel bir amaç belirlenmemiş ise), kamu yararı olmalıdır.

Yasakoyucunun Anayasada belirtilen amacı ya da kamu yararını gerçekleştirmek için siyasi tercihlerine uyan çözümleri benimsememekte serbesttir. Kuşkusuz bunu da, yukarıda belirttiğimiz gibi, Anayasaya ve evrensel hukuk ilkelerine uygunluğu gözeterek yapmalıdır.

10.01.2007 tarih ve 5572 sayılı Kanunun iptali istenen 1 inci maddesi ile ilgili olarak üzerinde durulması gereken husus, bu düzenlemenin içerik bakımından kamu yararı amaçlanarak ortaya konulup konulmadığıdır.

İptali istenen kuralla yapılan düzenlemenin, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi'nin 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamalarının Düzenlenmesine ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun hükümleri çerçevesinde özel hukuk hükümlerine tabi gerçek ve tüzel kişilere ve özellikle yabancılara blok satışının önündeki engelleri kaldırmaya yönelik bir düzenleme olduğu ortadadır.

Ülke ekonomisinin temel unsurlarından olan bir bankanın özelleştirilmesi ile bir başka kurumun özelleştirilmesi arasında, doğuracağı sonuçlar bakımından çok önemli farklar vardır. Finans piyasasında faaliyet gösteren kurumlar, uluslararası, çok uluslu şirket olabilir, bir tek ülkeye bağlı bir banka grubu veya finans grubu olabilir. Burada önemli olan, bu kurumların özelleştirmesini gerçekleştirip ihaleyi kazanan şirketlerin, sadece kendi politikaları değil, aynı zamanda kendi ülkelerinin millî politikaları ve millî çıkarları doğrultusunda faaliyet gösterme eğilimine girebilmeleridir.

Yabancı yatırımcıların Türkiye'ye yönelişi, 2001 yılında Türkiye'de yaşanan krizin ardından dünyanın en büyük bankacılık gruplarından HSBC Bank'ın Demirbank'ı almasıyla başlamıştır. Dışbank Fortis'e, Finansbank Yunan Ulusal Bankası'na (NBG), Denizbank Dexia'ya, Yapı ve Kredi Bankası Koç Unicredito ortaklığına, Tekfenbank Eurobank'a, MNG Bank Arab Bank'a satılırken, Garanti Bankası, Şekerbank ve son olarak Akbank'ın Citygroup'a hisse satışı gerçekleştirilmiştir. Uluslararası sermayeye yapılan bu satışların toplamı iki yılda 14 milyar dolara dayanmıştır. Ayrıca satış görüşmeleri devam eden Alternatifbank ve Oyakbank'ta da satışın gerçekleşmesi durumunda bu rakamın 15 milyar dolara yaklaşması beklenmektedir. Türkiye'deki bankaların yabancı finans gruplarına satılmasının ardından sektördeki yabancı payı da yüzde 31'in üzerine çıkmış ve Türkiye'de bankalardaki yabancı payı açısından kritik bir sürece girilmiştir. Yabancı payı bulunmayan 5 banka Halkbank, Vakıflar Bankası, Ziraat Bankası, İş Bankası ve Oyakbank'tır. Bunlardan Halkbank ve Vakıflar Bankası özelleştirme kapsamında, Oyakbank'ın satış görüşmeleri sürmekte, Ziraat Bankasının 2007 sonrasında satılması planlanmaktadır. İptali istenen kural da bu satışların önünü tümüyle açan bir düzenlemedir. Bu satışlardan sonra yabancı payının yüzde 66.19'a çıkacağı hesaplanmaktadır.

Gelişmiş ülkelerde ise, bankacılığın ulusal sermayenin elinde kalması için uğraş verilmektedir. Hiçbir gelişmiş ülkede yabancı banka payı yüzde 20'nin üzerinde değildir. Örneğin, yabancı payı, Avrupa Birliği ülkelerinden Almanya'da yüzde 5, İtalya'da yüzde 8, İspanya'da yüzde 10, Hollanda'da yüzde 11, Danimarka'da yüzde 17, Avusturya ve Fransa'da yüzde 19, Yunanistan'da yüzde 20... Avrupa Birliği dışındaki ülkelere bakacak olursak, bu oran, Amerika'da yüzde 19, Japonya'da yüzde 6.7, Avustralya'da yüzde 17, İsviçre'de yüzde 10.7, Kanada'da yüzde 4.8'dir.

Yabancı sermaye oranı, IMF'nin kontrolündeki ülkelere Estonya'da yüzde 98.9, Çek Cumhuriyeti'nde yüzde 90, Slovakya'da yüzde 85.5, Meksika'da yüzde 82, Macaristan'da yüzde

88.8, Polonya'da yüzde 68.7, Arjantin'de yüzde 48, Peru'da yüzde 47, Şili'de yüzde 42'dir. (Ekonometri Dergisi, 23.11.2006).

Hal böyle iken, IMF İcra Direktörleri tarafından Aralık 2006'da onaylanan programın beşinci gözden geçirmesine yönelik niyet mektubunda, Halkbank'ın satışının Mayıs 2007 sonuna kadar tamamlanmasının planlandığı bildirilmiştir.

Kamu Bankaları, işlevleri yönünden diğer ticari bankalardan ayrılır: Bu bankalar, kamu yarar ve çıkarını gözetme ilkesine göre çalışırlar. Amaçları, salt kâr etmek değildir; tersine, yüklendikleri, sosyal, finansman ve diğer görevler dolayısıyla, görev zararı yüklenen ve kamu kaynaklarıyla bu zararları kapatılan kuruluşlardır. Özel Bankalar, doğaları gereği, kamu yarar ve çıkarına göre değil, fakat özel yarar ve çıkarlara göre çalışırlar. Bu çelişkinin çözümü, Kamu Bankalarının varlık nedenidir. Kamu Bankaları, özel yarar ve çıkar sağlamayan bankalardır. Kamu çıkarları, özel çıkarlara önceldir.

Bankacılık sektöründe, son yıllarda, ortaya çıkan gelişmelerden kamu bankalarının tasfiye edilmekte oldukları, ya da işlevlerinin giderek sınırlandırıldığı ve yabancı bankalarla entegrasyona gidildiği gözlemlenmektedir.

Nitekim, 1992 yılında bütün aktif ve pasifleriyle birlikte Türkiye Öğretmenler Bankası T.A.Ş. (Töbank), borç, alacak, mevduat ve taahhütleriyle de 1993 yılında Sümerbank ve 1998 yılında Etibank T. Halk Bankası A.Ş.'ye devredilmiştir. Emlak Bankası faaliyetlerini yürütemediği gerekçesiyle T.C. Ziraat Bankası A.Ş.'ye devredilmiş, 12 Kasım 2001 tarihinde Türkiye Emlak Bankası'nın 96 şubesi ise, personeli ve bilançosuyla birlikte T.C. Ziraat Bankası A.Ş.'den T. Halk Bankası A.Ş.'ye devredilmiştir. 2004 yılının ikinci yarısında Pamukbank T.A.Ş., Halk Bankası A.Ş.'ye devredilmiş, devir işlemleri ise 17 Kasım 2004 tarihi itibarıyla tamamlanmıştır.

Diğer taraftan Zorlu Grubuna ait Denizbank'ın yüzde 75'i, Belçika Fransız ortaklığı olan Dexia Banka; Doğan Grubu'na ait Dışbank'ın yüzde 90'ı, Hollanda Belçika ortaklığı olan Fortis'e; MNG Holding'e ait MNG Bank'ın yüzde 91'i, Lübnanlı Hariri ailesine ait Bank MED'e; Sabancı Holding'e ait AKBANK'ın yüzde 20'si, CİTİBANK'a; Yapı ve Kredi Bankası'nın TMSF'ye ait yüzde 57.4'ü, Koç - Unicredito ortaklığına; Doğuş Grubu'da ait Garanti Bankası'nın yüzde 25.5'i de General Elektrik'e satılmıştır.

Bu eğilimin sürdürülmesi sonucunda, bir yandan BIS ve IMF, belki ileride Avrupa Yatırım Bankası, diğer yandan da Dış Bankalar gözetim ve denetimdeki bir bankacılık sektörüyle bütün ekonomik faaliyetlerde dışa bağımlılık artacaktır.

Bu bakımdan, yabancılar bankacılık sistemi üzerinde paylarını artırdıkça, Türk ekonomisi giderek daha fazla yabancı güdümüne, daha fazla yabancı hâkimiyetine girmiş olacak ve ekonomik bağımsızlığımız ve dolayısıyla siyasal bağımsızlığımız tehlikeye girecektir.

Özelleştirme tutkusu tehlikeli ve ülke geleceğini karartacak boyutlara ulaşmaktadır. İdeolojik yaklaşımla yapılan ve yapılmak istenen ÖZELLEŞTİRMELER ülke ekonomisinde tahribata ve onarılması güç yaralar açmaya yönelik hale gelmiştir. 20 yıldır sürdürülen özelleştirme uygulamaları başlangıçta anlatılan ve söylenenlerin hiç birinin gerçekleşmediğini ve gerçekleşmeyeceğini açıkça ortaya koymuştur. "Özelleştirme" adı altında yapılanın gerçekte "ekonomik yabancılaştırma" olduğu artık yadsınamaz.

Sosyal, siyasal ve ekonomik alandaki yabancılaştırmanın ise, yönetenler ve sermaye sahipleri eliyle yapılan ve yönetilenlerin aleyhine işleyen bir mekanizma olduğu açıktır.

Osman ULAGAY, 7 Şubat 2007 tarihli Milliyet Gazetesinde yayımlanan "Yabancı Sermayeye tepki paronaya mı" başlıklı yazısında; İngiliz sanayinin simgelerinden British Steel'in mirasçısı olan Corus Grubu'nun Hindistan'ın Tata Grubu tarafından satın alınması üzerine yabancı yatırım sermayesine en fazla hoşgörülle bakılan İngiltere'de bile "Bu işin sonu nereye varacak" sorusunun yeniden gündeme geldiğini belirttikten sonra "...Bu konuyla ilgili olarak 24 Ocak tarihli Financial Times'ta yer alan değerlendirmede İngiltere'nin bu konudaki hoşgörüsü sorgulanarak Batı dünyasındaki uygulamalardan örnekler veriliyordu" açıklamasında bulunmakta ve bu gazete'den "ABD, yabancıların havayolu şirketlerini, televizyon şirketlerini ve ulusal güvenlikle uzaktan yakından ilgili herhangi bir şirketi satın almasına izin vermiyor. Fransa, savunma yan sanayii de dahil olmak üzere 11 sektördeki şirketlerin, yabancı sermayenin kontrolüne geçmesini önleyecek koruma önlemleri aldı. İspanya, enerji devi Endesa'nın Almanların eline geçmesini önlemeye çalışıyor." alıntısını yaparak "Bunların yanı sıra özellikle Rusya ve Venezuela gibi petrol ihracatçısı ülkelerde, başta enerji şirketleri olmak üzere stratejik öneme sahip şirketleri devletin denetimine alıp yabancı sermaye denetiminden çıkarma çabaları yaygınlaşıyor." görüşüne yer vermektedir.

Hal böyle iken, Tüpraş, Petkim, Telekom, Tekel, BANKALAR, TV'lerin vb. tesislerin satışının, yabancıya, uluslararası tekellere devrinin, işçiyi, çiftçiyi, esnafı, ekonomiyi, piyasaları ve özellikle ülkemiz geleceğini olumsuz yönde etkileyeceği; ekonomik dolayısıyla siyasal bağımsızlığımızı zedeleyeceği bilmezden gelinemez.

İçerdiği temel görüş ve ilkeler, öbür hükümlerle eşdeğer olan Anayasanın Başlangıç kısmının beşinci paragrafında, "Hiçbir faaliyetin Türk millî menfaatleri ...nin karşısında korunma göremeyeceği..." ilkesi ile Anayasanın öngördüğü hukuk düzeni içinde ulusal çıkarların herşeyin üzerinde tutulması gerektiği belirtilmiştir.

Öte yandan, Anayasanın 2 nci maddesinde, "... toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı ... içinde insan haklarına saygılı..." olunacağına yer verilerek toplumun çıkarları da koruma altına alınmıştır.

Anayasanın 5 inci maddesinde de, bir yandan "...Türk Milletinin bağımsızlığı"nı, öte yandan da "... kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak" Devlet'in temel amaç ve görevleri arasında sayılmıştır. Anayasa Mahkemesinin 2983 sayılı Yasa ile ilgili kararında, 5 inci maddede yer alan "Türk milletinin bağımsızlığı" ilkesinin siyasal ve ekonomik bağımsızlığı birlikte içerdiği, bu kavramların yalnız başına bir anlam taşımadıkları, birbirlerini tamamlayan kavramlar oldukları vurgulanmıştır.

Bir ülkedeki banka sahibi kişilerin, o ülkenin ekonomik ve sosyal sistemine büyük ölçüde etkide bulunabilecekleri ve yabancıların çok miktarda bankaya (banka hissesine) sahip olmalarının bulundukları devletin egemenliği üzerinde olumsuz etki yaratabileceği düşüncesi, yabancıların banka edinmelerine sınırlama getirilmesini de gerekli kılmaktadır.

İptali istenen kural ise, Halk Bankasının özelleştirilmesinin önündeki engelleri kaldırarak yukarıda açıklanan nedenlerle, ekonomik ve dolayısıyla siyasal bağımsızlığımızın zedelenmesine, toplumun çıkarlarının ve dolayısı ile huzurunun zarar görmesine, ulusal çıkarlarımız karşısında sermayenin korunmasına yol açmaktadır.

Bu nedenlerle, iptali istenen düzenlemenin yöneldiği nihai amacın kamu yararı değil fakat bankalarımızın ve özellikle ülkemizdeki işlevi ve yeri bakımından kamu bankaları içinde farklı bir konumu bulunan Halkbank'ın (Bkz. Ek.6, Güngör Uras'ın 31 Ocak 2007 tarihli Milliyet Gazetesi'nde yayımlanan "Halkbank diğer kamu bankalarından farklı bir bankadır" başlıklı makalesi) blok halinde yabancılara satışına imkan tanımak olduğunu söylemek gerekmektedir.

Diğer yandan Özelleştirme Yüksek Kurulunun "Türkiye Halk Bankası A.Ş.'nin özelleştirilmesi" ne ilişkin olarak 05.02.2007 tarihinde ve 2007/8 sayı ile,

"1. Halkbank'ın özelleştirilmesine ilişkin uygulama imkanı kalmayan Kurulumuzun 11.08.2006 tarih ve 2006/69 sayılı Kararının iptal edilmesine,

2. Halkbank sermayesinde bulunan Hazine'ye ait hisselerin özelleştirme kapsam ve programına alınmasına,

3. Halkbank hisselerinin yüzde 25'ine kadar olan kısmının halka arz suretiyle özelleştirilmesine ve halka arz işleminin 2007 yılı sonuna kadar tamamlanmasına,"

karar vermiş olduğu hususu da gözden kaçırılmamalıdır.

Özelleştirme Yüksek Kurulunun bu kararı, Halk Bank'ın blok satışından vazgeçildiğini göstermemektedir. Zira bu Karar'da, halka arz yöntemiyle özelleştirilecek olan Hazine'ye ait hisselerin sadece yüzde 25'ine kadar bölümüdür. Kalan yüzde 75 hissenin blok satışı yoluyla yabancılara satılmasının önü açık bırakılmıştır. Bunun nedeni ise, IMF'ye verilen en son niyet mektubunda "Özelleştirme İdaresi Halk Bankasının özelleştirme sürecinden resmen sorumlu kılınmıştır..." denilmesidir (TBMM Genel Kurul Tutanağı örneği, 22. Dönem 5. Yasama Yılı 48. Birleşim 10 Ocak 2007 Çarşamba. Bu durumda, IMF'e verilen söz konusu niyet mektubu çerçevesinde verilen taahhüt ile halka arz yöntemiyle özelleştirilecek Hazine'ye ait hisse miktarı dikkate alındığında, Halk Bank'ın blok satışına (yabancıya satışına) imkan veren iptali istenen kuralla yapılan düzenlemenin kamu yararı amacına yönelmediği bir kez daha anlaşılmaktadır.

Kamu yararını değil özel bir takım çıkarları ve amaçları gerçekleştirmek için yapılan kanunların ise hukuk devleti ilkesine ve dolayısıyla bu ilkenin ifade edildiği Anayasanın 2 nci maddesine aykırı düşeceği açıktır.

İptali istenen kuralı yukarıda açıklanan gerekçelerle, Anayasanın 2 nci maddesinde yer alan "...toplumun huzuru, milli dayanışma....anlayışı ...içinde ibaresi ve hukuk devleti ilkesi; 5 inci maddesinde yer alan "kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak " ve "Türk Milletinin Bağımsızlığı" ibareleri ve Anayasanın Başlangıç kısmındaki "Hiçbir faaliyetin Türk milli menfaatlerininkarşısında koruma göremeyeceği..." ilkesi ile bağdaştırmak da olanaksızdır.

Üzerinde durulması gereken bir başka husus da, kamu yararı amacına yönelmemiş olduğunu yukarıda açıkladığımız söz konusu düzenlemenin, özel bir durumu hedefleyerek yani yasaların taşınması gereken genellik ilkesine aykırı bir biçimde yapılıp yapılmadığıdır.

4046 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında Bakanlar Kuruluna 5 yıllık süreyi, bu süre dolmadan yarısı kadar uzatabilmek imkanını getiren ve 5 yılın uzatılmadan dolması ile hükmünü ifade etmiş olan düzenlemeye, Danıştay kararı sonrası sırf özelleştirme

hedeflenerek ve süre uzatılmak suretiyle yeniden uygulanabilirlik kazandırılmış olması, yasakoyucunun genellik ilkesine uymadığını; duruma özgü düzenleme yaptığını açıkça ortaya koymaktadır. Böyle bir durum ise, yine Anayasanın 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı düşer.

Diğer taraftan, bir yasa kuralının Anayasanın herhangi bir kuralına aykırılığının tespiti onun kendiliğinden Anayasanın 11 inci maddesine de aykırılığı sonucunu doğuracaktır (Anayasa Mahkemesinin 03.06.1988 tarih ve E.1987/28, K.1988/16 sayılı kararı, AMKD., sa.24, shf. 225).

Açıklanan nedenlerle 10.01.2007 tarih ve 5572 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununun 1 inci maddesi Anayasanın 2 nci, 5 inci ve 11 inci maddeleri hükümleri ile Anayasanın Başlangıç kısmının beşinci paragrafına aykırı olup, iptali gerekmektedir.

IV. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

İptali istenen hükmün uygulanması halinde ülke ekonomisinde önemli bir yeri olan bankaların ve özellikle Halk Bankasının Anayasaya aykırı olarak ve geriye dönüşü imkansız biçimde özelleştirilerek yabancıların eline geçmesine imkan verileceği ve bundan giderilmesi olanaksız hukuki zarar ve durumların doğacağı açıktır.

Bu zarar ve durumların doğmasını önlemek amacıyla, iptali istenen hükmün iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün de durdurulması istenerek Anayasa Mahkemesine dava açılmıştır.

V. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle;

10.01.2007 tarih ve 5572 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununun 1 inci maddesinin, Anayasanın 2 nci, 5 inci ve 11 inci maddelerine ve Anayasanın Başlangıç kısmına aykırı olduğundan,

iptaline ve iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.""